

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 27e juni 1985 door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "betreffende de Instelling en organisatie van het Instituut voor Natuurbehoud", heeft de 3e juli 1985 het volgend advies gegeven :

1. Enkele bezwaren kunnen worden naar voor gebracht die tot gevolg hebben dat het besluit geworden ontwerp niet wettig direct kan worden uitgevoerd.

1.1. Zoals artikel 3 van het ontwerp terecht stelt, wordt het statuut van het personeel van het Instituut voor Natuurbehoud bepaald door de in artikel 3 vermelde koninklijke besluiten van 21 april 1965 en 16 juni 1970. De bijkomende voorwaarde voor aanwerving van het wetenschappelijk personeel van het Instituut - houder te zijn van een van de in het artikel vermelde einddiploma's - kan worden opgelegd. Daarvoor moet evenwel, overeenkomstig artikel 5, vierde lid, van het koninklijk besluit van 20 april 1965, eerst de instemming bekomen worden van de Minister, bevoegd voor de Dienst van het openbaar ambt, die in het kader van de wet van 12 juli 1973 de Minister is die ter uitvoering van de §§ 2 en 3 van artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ervoor te waken heeft dat de normen die gelden voor het wetenschappelijk personeel deel uitmakend van het Rijksbestuur, ook gelden voor het bestuur van de Gemeenschappen en de Gewesten.

1.2. Het ontwerp, om operationeel te kunnen worden, dient nog te worden aangevuld met een besluit dat de personeelsformatie van het Instituut vaststelt en, eventueel, een tweede besluit dat nadere bepalingen bevat betreffende de organisatie van het Instituut.

1.3. Geen bezwaar kan echter worden gevonden in het feit dat de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid niet werd geraadpleegd. Het toegepast wetenschappelijk onderzoek in verband met de materies die in de eigen bevoegdheid van de Gewesten zijn gelegd, valt niet binnen de bevoegdheidssfeer van de Nationale Raad. In verband met het toegepast wetenschappelijk onderzoek heeft het Gewest het vrije initiatief. Of het past

de Nationale Raad te raadplegen behoort tot de vrije beoordeling van de Executieve.

2. Bij het ontwerp zijn voorts alleen nog enkele verbeteringen voor te stellen die de aanhef betreffen.

2.1. De verwijzing waarmee de aanhef begint zou, op het einde beter gesteld worden als : "alsook de artikelen 20, 83 en 87";

2.2. De derde verwijzing moet op het einde vervolledigd worden als volgt : "... Staat, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 3 juni 1975 en 12 augustus 1981".

2.3. De verwijzing naar de wet van 12 juli 1973, houdt impliciet ook een verwijzing in naar artikel 32 van die wet, artikel dat betrekking heeft op de Hoge Raad voor natuurbehoud. Dat artikel is niet aangepast aan de nieuwe situatie die ontstaan is tengevolge van de bevoegdheidsverdeling die werd verwezenlijkt door de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In het kader van die bevoegdheidsverdeling heeft de Vlaamse Executieve bij besluit van 13 februari 1985 een Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud ingesteld.

Om verwarring te voorkomen betreffende de juiste stand van het toepasselijke recht, is het aangewezen in de aanhef na de derde verwijzing melding te maken van het besluit van de Executieve van 13 februari 1975.

.../...

2.4. De vijfde verwijzing is ongewoon : het akkoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve behoort niet tot de voorwaarden die ter voorbereiding van een beslissing van de Executieve verplicht moeten worden vervuld, ook al kan het vanuit een technisch of politiek standpunt bijzonder nuttig zijn een gunstig advies van die Voorzitter te bekomen. Het advies vermelden kan vanuit juridisch standpunt evenwel een misleidende indruk geven betreffende de manier waarop de besluitvorming binnen de Executieve dient te verlopen. Het best wordt de vijfde verwijzing weggelaten.

2.5. De uitdrukking "Op de voordracht van..." is minder gelukkig. De uitdrukking past in het Constitutioneel systeem van de artikelen 63 en 64 van de Grondwet waaruit volgt dat een koninklijk besluit de uitdrukking is van het gezamenlijk beslissen van de Koning en een minister. De uitdrukking "Op de voordracht van..." suggereert dat de tekst van het koninklijk besluit, precies zoals die tekst in dat koninklijk besluit voorkomt, door de Minister aan de Koning werd voorgelegd, zonder dat na dat voorleggen nog iets aan die tekst werd gewijzigd. Die voorstelling past helemaal in artikel 64 van de Grondwet : de uitdrukking onderstreept dat de minister ten volle, van ieder woord dat in het besluit voorkomt, de verantwoordelijkheid draagt. Het preciseert - het versterkt zo men wil - de verantwoordelijkheid van de minister die uiteraard blijkt uit de medeondertekening.

De verhouding van een gemeenschapsminister tegenover de Executieve is niet die van een minister tegenover de Koning. De Executieve is helemaal niet

onschendbaar (zie art. 70 e.v. van de bijzondere wet); er is dus geen nood aan een gemeenschapsminister die de onschendbaarheid van de Executieve moet mogelijk maken door alleen de verantwoordelijkheid op te nemen voor wat de Executieve collegiaal heeft beslist.

Het mimetisme dat erin bestaat de vorm waarin een koninklijk besluit gegoten wordt, zonder meer over te nemen, moet daarom worden vermeden. Daarom moet, om te verwijzen naar de tekst die een gemeenschapsminister aan de Executieve voorlegt, niet een uitdrukking worden gebruikt die de indruk wekt dat die tekst die is welke als laatste, definitief werd aangenomen en bekend gemaakt. Integendeel. De Executieve beslist immers collegiaal, moet zelfs over de tekst nog beraadslagen - wat dat ook praktisch moge betekenen - en kan hem derhalve nog wijzigen. Meer in overeenstemming met de eigen constitutionele wijze van handelen volgens welke de leden van de Executieve collectief tot een besluit komen, ware het derhalve de woorden "op de voordracht van ...". te vervangen door "Gezien het voorstel van de Gemeenschapsminister...".

2.6. "Na beraadslaging" is een vrij abrupt, nogal onbevredigend einde van de aanhef. Op zijn Frans, bovendien : de Franse voorliefde voor zelfstandige, abstracte, naamwoorden, waar het Nederlands bij voorkeur een werkwoord gebruikt (1).

.../...

(1) J. Renckema, Schrijfwijzer. Handboek voor duidelijk taalgebruik, Staatsuitgeverij, 's Gravenhage 1979, blz. 42 punt 3.5 "Naamwoordstijl".

De slotformule van de aanhef zou meer Nederlands klinken - en bovendien wat minder knakkend afgekapt - indien ze met de voorgaande formule zou worden versmolten en wel op deze manier : "Gezien het voorstel van de Gemeenschapsminister van..., en na over dat voorstel te hebben beraadslaagd, ".

De kamer was samengesteld uit

de heren	:	P. VERMEULEN,	voorzitter,
		J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
		W. DEROOVER,	
		F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
		J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	F. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.